

Març 1963

Ap. Nal. # 14.81

Bogotà. Colòmbia.

Per voluntat "dels amos" tots els dia-
ris, a Catalunya, són escrits en cas-
tellà. I no parlen "de català", sinó
de llengua vernàcula. Quina vergonya!

El dia 24 d'octubre del 1962, la Joventut Nacionalista Catalana, va inscriure sota el nom de José Antonio Primero de Rivera que hi ha al mur de la Catedral de Barcelona, els noms de tres dels nostres màrtirs : Companys, Carrasco i Peiró i va adreçar al senyor Bisbe la carta següent que explica els motius de l'acte i que creiem d'interès de difondre entre tot el poble de Catalunya. :

"Il·lustríssim i Reverenentíssim Doctor Mèdregre y Casás, Arquebisbe-Bisbe de Barcelona.

"Com deveu havert vist, ens hem permès d'afegir al nom d'una víctima que morí a favor de la causa d'Espanya i del totalitarisme, els noms de tres víctimes més, mortes per Catalunya i per la llibertat. Tots quatre noms, per significatius, simbolitzen les víctimes de la guerra civil que va tenir per teatre les terres ibèriques.

"Com vós sabeu, figuren a la paret de la Catedral Basílica de la Diòcesi. Probablement, a hores d'ara, les zeloses autoritats ja han fet esborrar els noms que nosaltres ens hem permès d'afegir. Haurien pogut fer el contrari i esborrar el que figura en lletres metàl·liques: el de José Antonio Primo de Rivera.

"Si no ho havem fet així, ha estat per oferir-vos a vós la iniciativa a qui creiem que correspon.

"Sin un règim vol polititzar les seves víctimes, com a polític que és, li sobren mitjans i a fe que no els escatima pas.

"Ara bé ; l'ús de les parets de les esglésies per a una semblant politització és, al nostre entendre, totalment impropï. La tolerància de l'Església pot ésser interpretada com una adhesió. El poble es pregunta: Realment, el testimoni que figura a les parets de les esglésies, significa que l'Església està unida al règim imperant ? La resposta serà afirmativa mentre no desaparegui aqueix signe exterior que la compromet.

"El nostre acte no té altre abast que el de recordar-vos que és urgent de liquidar l'esperit de la guerra civil i de discriminació que palesa el fet de recordar les víctimes d'un sol dels bàndols. I sobretot que és urgent que aquest esperit no es manifesti de manera permanent i ostensible a les pròpies parets dels temples catòlics.

"L'acció duta a terme constitueix una invitació a la reflexió. Tothom desitja veure l'Església apartada de qualsevol actitud bel·ligerant i adoptant la conciliadora que escau, creiem nosaltres, al seu ministeri. Ens convé a tots i, en primer lloc, a la mateixa Església.

"No creiem, d'altra banda, que José Antonio Primo de Rivera i el seu record hi guanyin gens en servir de símbol a la passada discòrdia. Si els continuadors de la seva doctrina i de la seva obra estan animats